

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

25. marts 2020

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 141 (Alm. del) af 26. februar 2020 stillet efter ønske fra Rune Lund (EL)

Spørgsmål

Det fremgår af svaret på FIU alm del - spørgsmål 67 (2018-19), at ”Den isolerede virkning på den reale timeløn af stødet til ADAM-modellen vil indebære at time-lønnen vokser mindre end den ellers ville have gjort, men samtidig indebærer reformerne, at den gennemsnitlige årlige arbejdstid er højere end ellers.” Vil ministeren redegøre for, om det alene er den antagede øgede arbejdstid, der medfører at den gennemsnitlige reale årsløn på langt sigt er uændret, modsat den reale timeløn, som i figur 1 permanent reduceres med ca. 2 pct. point, således, at man skal arbejde mere for at opretholde den samme reale årsløn?

Svar

Det fremgår af *Svar på Finansudvalgets spørgsmål 67 (Alm. del) af 20. september 2019*, at der i svaret er tale om en stiliseret beregning på baggrund af Danmarks Statistiks ADAM-model. Det er Finansministeriets vurdering, at der er en række forhold ved ADAM-modellen, som gør den problematisk at anvende i forbindelse med vurderinger af virkninger af strukturelle ændringer i arbejdsstyrken. Det fremgår således af *Svar på Finansudvalgets spørgsmål 67 (Alm. del) af 20. september 2019* at:

”ADAM er primært en konjunkturmodel, som bedst er egnet til at illustrere tilpasninger til midlertidige stød. Efter Finansministeriets vurdering er ADAM-modellen ikke velegnet til effektivvurdering af tilpasningen til strukturelle stød til arbejdsudbuddet. Det skyldes blandt andet, at modelleringen af forbrugere og virksomheders adfærd i ADAM ikke umiddelbart skelner mellem midlertidige og permanente stød til økonomien... Det, som spørger angiver i sin beregningsforudsætning, er grundlæggende et strukturelt stød af en betydelig størrelsesorden, som skal udføres i ADAM. Som nævnt vurderes et sådant stød i standard-ADAM ikke at give pålidelige effekter for bl.a. ...den langsigtede reallønstigning ved permanente stød.”

Væksten i den reale timeløn falder i det stiliserede stød til ADAM-modellen med i størrelsesordenen ca. 2 pct.-point. Det skyldes grundlæggende en permanent effekt på bytteforholdet, som hænger sammen med, at der i ADAM – ligesom i en række andre makroøkonometriske modeller estimeret på aggregerede tidsseriedata – indgår relativt begrænsede udenrigshandelselasticiteter, selv på langt sigt. Disse afviger fra det, der generelt findes i nyere økonomiske studier baseret på mere detaljerede data, *jf. bl.a. Feenstra, R. C., Luck, P., Obstfeld, M., and Russ, K. N. (2018), In*

search of the Armington elasticity, Review of Economics and Statistics, 100(1):135–150 samt oversigten over studier i Hillberry and Hummels (2012), Trade elasticities for a CGE-model, Handbook of Computable General Equilibrium Modeling.

Ved en vurdering med Finansministeriets sædvanlige regneprincipper vil den reale timeløn være upåvirket på langt sigt under forudsætning af, at produktivitsudviklingen og bytteforholdet på sigt er den samme som hidtil, *jf. også Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 67 (alm. del) af 20. september 2019*. De beskæftigede vil således ved en given produktivitet opnå et større rådighedsbeløb ved at arbejde flere timer.

Samtidig bemærkes det – som det også fremgår af det tidligere svar – ”at de gennemførte reformer og de forudsatte virkninger heraf frem mod 2025 er blandt andet afgørende for det råderum, der skønnes at være i den offentlige økonomi i de kommende år, berunder til prioritering af den offentlige velfærd og grøn omstilling mv.”.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister